

Announcerende!!

**Vejen til
en virkningsfuld
Reklame**

gaa gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“ til al Avertering i Fremtiden.

Efteraaret kommet!

Jeg har faaet forskellige Sorter

Lamper og Lysekroner,

samt alt tilhørende Lysets Brug.

Besøg mig førend De forsøger paa andre Steder.

Hj. Hjaltalin.

Alle Husmødre køber

kun den færøske Margarine som er den bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFORSYNING OG MARGARINEFABRIK

Lýsið í

„Føroya Social-Demokrat“!

Byrsur.

Dupultar og einkultar haglbyrsur, ásamt ríflur, sera góðar, fáast hjá undirritaða til prísir frá kr. 33,00 og upp eftir.

D. P. SPLIDT
á Nesi, Vág.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í, at tað loysir seg at lýsa, bert tygum royna eina lýsing í

„Føroya Social-Demokrat“.

Ringið til prentsmiðjuna máltr. 143.

Máling

Tapet

Linoleum

TH. 81. Poul Arne Poulsen.

SPYRJÐ EFTIR
SMØRLIKA!

Málaraförrettning.

Papp, tapet, møpulpulitur, alt málarafakinum viðvíkjandi! Best, biligast. — Ordur frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Frit Valg nú 49 Øre.

Spíð endelig ikke Tiden, men bærst Dem af Chansen straks, og vent endelig ikke til det er for sent, thi alle Reseda Varer er nedsat fra alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet gælder idag og følgende dage saalænge Lager haves fra Reseda Afdelingen hos **M. SKÆLING** Tórshavn

Føroyskt tøy og tógv fæst framvegis.

Telefon 40.

Berghild Evensen.

Telefon 40.

! Kun med rustfrit Staal kan opnaas en fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:

Køkkenborde med indbygget eller løst **Vask**, — — — endvidere **Dergreb** og **Knager**, alt i rustfrit Staal. — — —

— Skinnende selvblækt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Eneforhandleren
Edw. Smith, Thorshavn. — Telf. 233.

PARTAFELAGID
HAVNAR TIMBURHANDIL
TELEFON 250 TØRSHAVN TELGR TIMBUR

Tømmer - Planker - Brædder i ru og hvlp. Stand.
Lister i alle Profiler - Krydsfiner - Jonitex - Galv.
Bølgepl. - Beslag - Søm - Glas - Tagpap - Kalk
- Cement - Støbegods -

Fineste Kvaliteter - Billigste Priser

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,
ið er
tykkara blað!

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Bláðstjórnar: P. M. Dam, Tórøyr, ábyrgdarmaður.
P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

17) Heðin Brú: Smásøgur.

Og heystið kom.

Eg sat og sá heystið koma, fyrstu egnina av heysti. Tað var bert ein gulgrøn blæma á luftini og eitt suft innan í mær sjálvum.

Álskapningurin hevði einki vernast enn, tí heystið var bert undir belti: Deggin lá líka lýggi, líðin stóð líka grøn, og óvínin gekk líka berbeinaður.

Men so fæddist heystið í Føroyum. Tað varð borið í heim í einum fuglahjarta uppi á fjøllum: Á einari mosefletu hægst á Heiðafjalli situr eitt tjaldur og skimast við sínum langa nevi. Tað er morgun, og sólin reis reyð undan bláum homrum. Tá fær tað eitt hald inn í barmin, ein sting av ófriði, og hjartað fyllist av heysti.

Tað letur síni klipp, klipp, klipp sum vanligt. Men nú er eingin sól í málinum, eingin jóansøka, eingin føroyskur hagi ella strond, bert dupurt langfaraálvara. So kastar tað seg á veingirnar og strýkur avstað.

Og tjaldrið flýgur út við boðskapinum um tað unga heystið.

Hvar tað flýgur fram, har bliknar dagurin og skapningurin stæggar og starir: Ærin dvelur við

sínum mæstrevi, hyggur fram fyri seg við dolskum seyðseygum og kennir kleyvina gliða á gleri. Myrsnipan boyggir hevðið í sínum grasi og sær seyðini hvitna, meðan lágr og spógvar støða á heygjunum og kanna sínar leiðir yvir havið.

Tjaldrið flýgur longur, og onnur tjaldur leggjast efturat. Tá tey koma heim á bæ, er bæurin longu sligin, og gular akrar liggja í legdum á elmunum. Hoybyrdarmenn, lodnir av hoymog bróta angandi sátur og binda byrðar av flægurinum hoyggi, meðan lægur treingjast og desjar vaksa upp um húsetekjurnar. Óvitar spæla í hoygerðum, sneta um túnini og stinga hevðið inn í dyr at snulta eftir hoybyrdarmati. Teir bóru sátustaðarhoyggi, bundu byrðar og drógu langar bendlar eftan á sær gjøgnumum bœin. Og teir bóru til mæis. Bar onkur ov langt, mátti hann leggjast niður og byrðan takast av honum, tað var avgerðin. Tá teir høvdu fingið ein dunga heim, fóru teir at laga støðið og gera des. Men tað var so skjótt, teir hildu seg verða noyddar til at «kasta». So settu teir seg á rað gjøgnum slætta hoygarðin at «kasta», hugdu vaksið uppá hoybyrdarmenninar og segdu «ho, ho» tá teir rættu kestini frá sær.

So flýgu tjaldriini avstað. Og tá komu segl til sjónar undir havsbrúnni, síðani bógbrot og síðani tigandi sjómenn, ið stigu upp á klettin og segdu: «Góðandag». Breiðir og stívlutngir ragga teir niðan frá, styðja herðarnar afturat neystaveggjum og siga heimafólki tíðindi uttan av havi.

Tá setti eitt øl niður á fjøllini. Skriðubekki hvitnaði, og tær fyrstu heglingsglómurnar sændaðust oman yvir hagan, meðan grasið bliknaði, lyngurin rodnaði og gráttittlingurin loftaði sær oman á láglendi. Hattleysir neytdreingir í benum stungu nevarnar upp undir posatroyggjurnar, bokraðu inn undir vøllgarðar og hyldu sínar blákeldu leggir í deyðasyni. — «Smátt verið tykkum fyrri! Hava tit sleppt neytunum í bleikjuna hjá mær?». Tað var ein kona við viðjusneis í hondini, sum kom deilandi undan vøllgarðinum. Tað kveldið komu óvitarnir skeivandi eftur at húsum: «Mamma, nú tróysta vit okkum ikki út eftur berbeinaðir í ére». Og so settu meðurnar seg at stoppa hælssynur og albagar, tí nú varð summarið farið.

Morgunin eftir ríktu hurðar. Tað vóru turkingar, onkur, ið létu sornhúsinu upp. Svartoyggdar mýs settu halarnar upp í rógv og ruku inn í sínar veggjarholur. Sornkonan kom í svinna lag og gekk varðliga, tí her stóð summarið undir bæru. Hon sá tað á tí kógva sornkerinum, teirru ljósu treskjuni og teim gráu veggjunum, og hon kendi tað í næsini, tí her reykt alt av deyðum gróðri.

Heima í korngerðum minkaðu skrugvini, meðan djúpír ryparokrókar fyltust av tungum øskum. Smádreingirnir sótu og tóku burtur úr knærandi av keðsemi. Stubbaháimin hevdu teir bundið í hólgar, húsinu vóru bygd frammanundan, og nú vildu teir sleppa út at tekja. «Bindið nú frið til hetta tolvíð er liðugt, so skulu tit sleppa frá eina løtu», segdu fedrarnir.